

Начинъ се занимаваше и играеше си дѣтето, и така облекчаваше робство-то му.

Но съсва кое-то предпочиташе между онъм играчки повѣчъ, бѣше единъ малакъ портретъ на майка си, когато бѣ откраднала цыганка-та отъ палата. Той беше искусно исписанъ по приликъ тѣ на майка му, и изработенъ съ скъпни каманѣ, окованъ добрѣсъ злато. Цыганка-та не го даваше драги путь на дѣтето, освѣнъ когато е било весело.

Ръхардъ често приглеждаше този образъ, и напомваше съ него на дѣтето память-тѣ на сѫща-та му майка. Веднаждъ, когато на послѣденъ путь тогиба и разглѣдаваше, единъ съзъ, които се трудише той да чурие, потече по страна тамъ, думаше си: » злoщастно » дѣтѣ, много жестокъ е былъ онзи, кой-